

07/08/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพผาดา

มธุปัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน จงฝึกฝนที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า นั่นคือดวงวิญญาณ
นั้นทั้งร่างหนึ่งแล้วไปใช้อีกร่างหนึ่ง เวลานี้มันต้องกลับบ้าน

คำถาม: เทศกาลใดเป็นเทศกาลหลัก และเพราะเหตุใด?

คำตอบ: เทศกาลหลักคือรักขานันต์ เพราะเมื่อพ่อผูกพันชะของความเป็นสิริสุข บารัตก็กลายเป็นสวรรค์
ในเวลาของรักขานันต์ลูกสามารถอธิบายแก่ทุกคนว่าเมื่อไรที่การเฉลิมฉลองนี้เริ่มต้นและเพราะเหตุใด
ไม่มีความจำเป็นของพันธะนี้ในยุคทอง
พวกเขาพูดว่าเทศกาลรักขานันต์ได้คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา

เพลง: ขอคารวะต่อจากัดอัมบา

โอมชานติ เพลงนี้เป็นของหนทางบักดี มีเพลงที่หลากหลายมากมายในหนทางบักดี ทั้งสาม
ผู้ไม่มีตัวตน,ผู้ที่ละเอียดอ่อน,และผู้ที่มีตัวตนนั้นได้รับการยกย่อง
เวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆและลูกได้เข้าใจแล้วว่าเราคือดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดกำลังอธิบายแก่เรา
มีผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่มนุษย์ทั้งหมด
ผู้ที่ทำงานรับใช้กับท่านก็ได้รับการยกย่องด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ดวงวิญญาณเข้าใจว่าพ่อสูงสุด
ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังให้ความรู้แก่เราเป็นการส่วนตัวและเข้าใจว่าควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีสิ่งเจือปน
ไม่ควรมีการจดจำรูปหรือนามอื่นใด ทั้งหมดคือดวงวิญญาณ แต่เมื่อดวงวิญญาณได้รับร่างกาย
ชื่อของร่างกายก็เปลี่ยนไป ไม่มีชื่อที่ให้แก่ดวงวิญญาณ เป็นร่างกายที่ได้รับชื่อ พ่อพูดว่า: พ่อก็เป็นดวงวิญญาณด้วย
แต่พ่อเป็นดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือพ่อเป็นพระเจ้า พ่อมีชื่ออย่างแน่นอน พ่อคือดวงวิญญาณ พ่อไม่ได้นำร่างมาใช้
เหตุนี้เองพ่อจึงได้รับชื่อว่าชิวา ทั้งหมดนั้นได้รับชื่อสำหรับร่างกายของพวกเขา พ่อไม่มีร่างกาย
ชื่อนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการอย่างแน่นอน แต่หากพ่อเองเป็นเพียงดวงวิญญาณ ใครจะเป็นพระเจ้า? พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด
ชื่อพ่อคือชิวา ผู้คนทั้งหมดที่กราบไหว้บูชาสิ่งกัมอ้างว่าสัญลักษณ์รูปปั้นนั้นเป็นพระเจ้า
อย่างไรก็ตามภาษาเป็นเช่นไรชื่อก็เป็นเช่นนั้น นี่เป็นสิ่งเดียวกัน ดวงวิญญาณของลูกเป็นเช่นไร
ดวงวิญญาณของพ่อก็เป็นเช่นนั้น ลูกคือจุด พ่อก็เป็นเช่นนั้น ชื่อของพ่อผู้เป็นจุดคือชิวา
ชื่อนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อที่จะเป็นที่รู้จัก บราห์มาและสรัสวตี
ผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในเวลานี้กำลังได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วย
ดวงวิญญาณทั้งหมดจะได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในโลกวิญญาณ
ดวงวิญญาณสูงสุดแยกห่างไปอย่างสมบูรณ์ ทุกคนได้รับบทบาทของตนเอง พ่อคือเมล็ดของลูกประจำทั้งหมดของรูตรา
ทุกคนจดจำท่าน: “โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” ผู้คนในทุกหนทุกแห่งจดจำพ่อ ไม่ใช่แม่
ท่านเข้ามาในบารัตและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ท่านนำผู้เป็นแม่มาเลี้ยงดูด้วย พ่อสูงสุด
ดวงวิญญาณสูงสุดนำสรัสวตีมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ท่านได้เข้ามาในผู้นี้ การนำมาเลี้ยงดูนี้แตกต่างไปอย่างสมบูรณ์
ท่านต้องการใครบางคนเพื่อที่จะทำงานผ่านเขา พ่อพูดว่า: พ่อพูดความรู้ผ่านผู้นี้และนำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านเขา
ดังนั้นผู้นี้ก็เป็นผู้เป็นแม่ด้วย นี่คือการหนทางของการครองเรือน แต่เนื่องจากผู้นี้เป็นผู้ชาย คนหลัก
สรัสวตีจึงได้รับสถานภาพของแม่ ความลับเหล่านี้ลึกล้ำอย่างยิ่งและต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คือพ่อของมนุษยชาติ
ผู้เดียวนั้นสร้างผู้คนผ่านผู้นี้ ไม่ใช่ว่าท่านนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านสรัสวตี ไม่เลย สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ
ก่อนอื่นใดต้องให้คำแนะนำของพ่อ มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ใครได้พูดสิ่งนี้?
ดวงวิญญาณ เนื่องจากทั้งดวงวิญญาณและร่างกายอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ก่อนอื่นใดให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ
เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: ฉันนำร่างมาใช้และละร่างนั้นอีกครั้ง ลูกต้องพัฒนาศรัทธาในทุกประเด็น
เพราะประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่ ผู้คนที่พูดสิ่งต่างๆนั้นเป็นมนุษย์ พวกเขาไม่ใช่พระเจ้า เมื่อใครบางคนมา
ก่อนอื่นอธิบายว่าดวงวิญญาณและร่างกายคือสองสิ่งที่แยกจากกัน ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย
ก่อนอื่นใดให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ “ฉันเป็นผู้พิพากษา” ใครพูดเช่นนี้? ดวงวิญญาณพูดผ่านอวัยวะเหล่านี้

ดวงวิญญาณเข้าใจว่าร่างกายของเขามีชื่อและสถานภาพของเขาคือผู้พิพากษา หลังจากละร่างนั้น สถานภาพผู้พิพากษา
รูปและนามของร่างกายก็เปลี่ยนไปและได้รับสถานภาพอื่น ดังนั้นก่อนอื่นใดกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ!
มนุษย์ไม่มีความรู้ของดวงวิญญาณ
ก่อนอื่นให้ความรู้ของดวงวิญญาณแก่พวกเขาและอธิบายว่าพ่อของดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด
เมื่อดวงวิญญาณไม่มีความสุข เขาจึงร้องเรียกหา: โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์
ดวงวิญญาณทั้งหมดได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นแน่นอนที่พ่อสูงสุด
ดวงวิญญาณสูงสุดต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ตัวพ่อเองก็พูดว่า: ลูกจึงเรียกหาพ่อ
ผู้อาศัยของดินแดนอันไกลโพ้น เพราะลูกไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่พ่อบริสุทธิ์เสมอมา
บารัตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ได้กลายเป็นไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและพูดกับดวงวิญญาณทั้งหลาย
พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มาและพูด เหตุนี้เองท่านจึงชื่อว่าประชาบิดา(พ่อของมนุษยชาติ) ผู้คนถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา
ผู้คนใด? แน่นอนผู้คนสำหรับโลกใหม่ถูกสร้างขึ้น ท่านชำระดวงวิญญาณที่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์
ดวงวิญญาณทั้งหลายจึงร้องเรียกหา: โปรดปลดปล่อยฉันจากความทุกข์เกิด! ปลดปล่อยพวกเราเถิด!
บาบาปลดปล่อยทุกคน มายาได้ทำให้ทุกคนไม่มีความสุข สิดาเคยร้องเรียกหา ไม่ได้มีเพียงแค่สิดาผู้เดียว
ทั้งหมดได้กลายเป็นผู้ที่มิเกลสและคดโกงในกรุงชังของราวัน นี่คือการจักรของราวัน รามนั้นไม่มีตัวตน
พวกเขาพราวด: ราม ราม พวกเขาจดจำพระเจ้า ผู้เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้น ชีวาไม่มีตัวตนและดังนั้นท่านจึงต้องการอวยวะ
ชีพบาบาหนึ่งท่านและอธิบายผ่านผู้นี้ ลูกๆดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์และร่างก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน
เวลานี้ลูกน่าเกลียดและแล้วลูกก็จะกลับมาสวยงาม บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้
ท่านประพรมลูกด้วยฝนแห่งความรู้ที่จะทำให้ลูกกลับมาสวยงาม
ชาวบารัตเคยสวยงามแต่พวกเขากลับกลายเป็นน่าเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟแผ่หาราคะ
พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของสกุลพ่อค้าและแล้วก็สกุลศูทร พอลดใจสภาพของการใต้เต้า
และแล้วภายหลังเมื่อราวันมาก็เป็นสภาพของการตกต่ำของทุกคน ในตอนเริ่มต้นบารัตเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ
สิ่งนั้นไม่ได้มีอยู่อีกต่อไป ดวงวิญญาณสูงสุดอธิบายแก่ลูกผ่านร่างนี้
ปรอทแห่งความสุขของผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกจะเพิ่มสูงขึ้น แน่นอนที่ลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกต้องทำสัญญา:
ท่านได้มาเพื่อชำระฉัน และฉันจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน
เพราะเพียงเท่านั้นเองที่ฉันจะกลายเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์ นี่คือการชานันต์ ลูกๆทำสัญญากับพ่อ
ท่านไม่ใช่พ่อทางร่าง พ่อทางโลก ท่านไม่มีตัวตน ท่านได้เข้ามาในผู้นี้ พ่อพูดว่า:
ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน! จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อสูงสุด
ดวงวิญญาณสูงสุด ในบารัตเคยมีความบริสุทธิ์ และยังเคยมีความสงบและความมั่งคั่งอย่างมาก
ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นใด ลูกพูดว่า: บาบาได้อธิบายแก่เราในวิธีนี้แล้วและพวกท่านต้องเข้าใจสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน
เพียงด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่บาปของพวกท่านจะได้รับการปลดปล่อย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์
พ่ออธิบาย: ลูกคือดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ ลูกคือผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ
ลูกก็ยังเป็นคาร์มาโยคีด้วย ลูกสามารถอยู่ในความเงียบสงบได้นานเพียงไร?
จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ทุกคนไม่บริสุทธิ์ในยุคเหล็ก
ลูกเข้าใจว่าเรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ในยุคบรรจบพบกัน โลกที่ไม่บริสุทธิ์ต้องถูกทำลาย
มีสงครามมหาภารตะและภัยพิบัติทางธรรมชาติจะเกิดขึ้นด้วย ที่ด้วยสิ่งนี้โลกเก่านี้จะถูกทำลาย
ในโลกใหม่จะเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ในเวลานี้เรากำลังทำตามคำสั่งของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด
ลูกได้รับศรัทธาของท่าน ความรู้จะต้องเป็นที่เข้าใจ จงบอกพวกเขา:
ไม่ควรจะเป็นว่าท่านรับฟังด้วยหูข้างหนึ่งแล้วปล่อยออกไปอีกข้างหนึ่ง พวกท่านต้องศึกษาเล่าเรียนที่นี้ บัทธิของ 7
วันนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง จงนั่งและทำความเข้าใจเป็นเวลา 7 วัน จงเข้าใจพ่อและชาติเกิดของลูก
ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างไรและลูกกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งได้อย่างไร หากลูกไม่เข้าใจ
ลูกจะต้องเสียใจภายหลังเพราะมีภาระบาปที่ใหญ่หลวงบนศีรษะของลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่เป็นที่รักที่สุด
ผู้เดียวที่ทำให้เราเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์ ที่เหลือทั้งหมดนั้นทำให้กันและกันไม่บริสุทธิ์
ในยุคทองเคยมีหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ แต่เวลานี้กลายเป็นไม่บริสุทธิ์เพราะนี่คือการจักรของราวัน
หากลูกต้องการไปยุคทอง จงกลับมาบริสุทธิ์! เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด
อย่างน้อยที่สุดให้จดจำว่า: เราเคยเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ และแล้วเราก็ก้าวสู่ดินแดนแห่งความสุข

เวลานี้เราอยู่ในดินแดนของความทุกข์และหลังจากนี้เราจะไปสู่ดินแดนของความสงบ
 เหตุนี้เองลูกจึงต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้าน อย่างแรกคือให้กลับมาบริสุทธิ์
 และอย่างที่สองก็คือจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย หากลูกไม่จดจำพ่อและไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์
 บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร? ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากอาณาจักรของราวันได้อย่างไร?
 ที่นี้ทุกคนอยู่ในกระท่อมของความทุกข์
 เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่บาร์ตอยู่ในดินแดนของความทุกข์และอีกครึ่งหนึ่งของวงจรที่บาร์ตอยู่ในกระท่อมที่ปราศจาก
 ความทุกข์ ลูกก็อยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ด้วย แม้ว่าลูกอธิบายด้วยอำนาจ ลูกควรพูดด้วยความเคารพและบอกพวกเขา:
 แม้ว่าพวกท่านพูดว่าท่านเป็นลูกของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกท่านก็ไม่มีความรู้ของพ่อ
 พวกท่านรู้จักพ่อทางโลกแต่พวกท่านไม่รู้จักพ่อจากเหนือโลกนี้
 ผู้ที่ทำให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ท่านและทำให้พวกท่านกลายเป็นนายแห่งสวรรค์
 พวกท่านได้ล้มผู้เดียวที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เหตุนี้เองพวกท่านจึงมาถึงสภาพเช่นนั้น
 ทั้งหมดคดโกงเพราะทุกคนนั้นเกิดจากกิเลส ไม่ว่าใครก็ตามสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ไม่มีเรื่องการดูถูกดูหมิ่นพวกเขา
 นี่คือการอธิบายเท่านั้น รักซาบับันต์มีความสำคัญอย่างมาก พ่อพูดว่า: จงเอาชนะกิเลส จดจำพ่อ
 จดจำดินแดนแห่งความสงบและลูกจะกลับไปที่นี่
 เก็บสิ่งนั้นไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ
 ก่อนอื่นใดแน่นอนที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณ นั่นละร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง
 พ่อได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณมนุษย์ไม่ได้กลายเป็นสุนัขหรือแมว
 ผู้คนได้เร่ร่อนไปอย่างมากในหนทางบัคดี ลูกๆสามารถอธิบายในคำบรรยายของลูกว่าลูกนั้นไม่บริสุทธิ์
 ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สิ่งทั้งหมดอยู่ในกระท่อมของความทุกข์
 และความทุกข์กำลังเพิ่มพูนขึ้นในแต่ละวัน ผู้ที่ปกครองก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่ามีความทุกข์อย่างมาก
 พวกเขาเพียรพยายามอย่างมาก เมื่อฝ่ายหนึ่งนิ่งเงียบ อีกฝ่ายก็ลุกขึ้นต่อสู้และสงครามก็ดำเนินไป
 แทนที่จะมีความสงบก็จะมีคามไม่สงบมากยิ่งขึ้น
 พ่อมาและทำให้ความไม่สงบและความทุกข์ทั้งหมดจบสิ้นและสร้างดินแดนแห่งความสุข
 มีความทุกข์ในโลกเก่าและความสุขในโลกใหม่ เทศกาลรักซาบับันต์เป็นเทศกาลหนึ่งที่สำคัญมาก
 ลูกควรจะอธิบายว่าใครได้เริ่มต้นประเพณีนี้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด
 ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาและดลใจดวงวิญญาณให้ทำสัญญาว่าจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเคยทำสัญญานี้เมื่อ 5000
 ปีที่แล้วด้วย เวลานี้เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง
 จงถามพวกเขา: นานเท่าไรที่ท่านได้รับการผูกมัด? พวกเขาจะพูดว่าเป็นประเพณีที่ดำเนินมาเป็นนิจรันดร์
 อย่างไม่ก็ตามจะไม่มีการผูกมัดก็ในโลกที่บริสุทธิ์ ที่นี้ไม่มีใครบริสุทธิ์ เวลานี้คำสั่งของพ่อคือ:
 จงกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกจะไปยังโลกที่บริสุทธิ์! ความบริสุทธิ์คืออันดับแรก
 เคยมีชีวิตครอบครัวยุคที่บริสุทธิ์แต่ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปแล้ว ไม่มีร่องรอยของความทุกข์ใดในสวรรค์
 ในขณะที่ในนรกไม่มีร่องรอยของความทุกข์ ผู้ที่คดโกงได้รับความสุขชั่วคราว
 ขณะที่ผู้ที่สูงส่งได้รับความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกเข้าใจว่าเทศกาลรักก็จะผ่านไป
 นี่สามารถกล่าวได้ว่าสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นเหมือนเดิมทุกประการกับวงจรที่แล้ว เป็นเพราะไม่เข้าใจละครอย่างชัดเจน
 พวกเขาจึงอยู่อย่างสับสน ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อ เป็นพ่อที่มาและปลดปล่อยทุกคน เมื่อใดที่เทศกาลรักก็เริ่มขึ้น?
 สิ่งนี้ก็สำคัญมากเช่นกัน ลูกควรเขียนว่า: เข้ามาและทำความเข้าใจ
 จงอธิบายแก่ใครก็ตามและขอให้พวกเขาให้สถานที่ที่ไหนก็ตามแก่ลูกเพื่อที่ลูกนั้นจะได้ให้คำบรรยาย
 สมาชิกของพรรคชาตินิยมก็ยืนอยู่นอกร้านค้าและผู้คนก็รวมตัวกันที่นั่น ลูกต้องทำความเข้าใจเพียรพยายามเพื่องานรับใช้
 อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
 พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่พูดด้วยอำนาจ ขอให้มีความเคารพด้วยเช่นกัน

จงชี้หนทางที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้กลายเป็นบริสุทธิ์แก่ทุกคน

2. จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน
ทำสัญญากับพ่อว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์

อย่าได้จดจำรูปหรือนามของผู้ที่มีร่างกายใด

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ
ด้วยการทำความเพียรพยายามที่ง่ายดายของการอยู่อย่างไม่ว่าง(busy)
ชีวิตบราห์มินเป็นไปเพื่อการรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ยิ่งลูกอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้มากเพียงใด
ลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายามากขึ้นตามนั้น และเหตุนี้เอง เมื่อใดก็ตามที่สติปัญญาของลูกอยู่ว่าง
จงช่องแหวะตนเองอยู่ในงานรับใช้ เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ และอย่าได้เสียเวลาของลูกในสิ่งอื่นใด
ลูกสามารถรับใช้ด้วยความคิดของลูก คำพูดของลูก และการกระทำของลูก
ลูกสามารถรับใช้ผ่านสายใยความสัมพันธ์และกิจกรรมของลูกด้วยเช่นกัน
การอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้คือความเพียรพยายามที่ง่ายดาย ถ้าลูกอยู่อย่างไม่ว่างเว้น
ลูกจะเป็นอิสระจากการบรรณา และกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะรักษาดวงวิญญาณให้มีพลานามัยดีอย่างสม่ำเสมอ
จงเฝ้าแต่รับประทานอาหารบำรุงกำลังของความสุข

*** โอม ชานติ ***